

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. liepos 1 d. *

Sujungtose bylose C-39/05 P ir C-52/05 P

dėl atitinkamai 2005 m. sausio 31 d. ir vasario 4 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų dviejų apeliacinių skundų

Švedijos Karalystė, atstovaujama K. Wistrand ir A. Falk, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Maurizio Turco, gyvenantis Pulsano (Italija), atstovaujamas advokatų O. Brouwer ir C. Schillemans,

apeliantai,

palaikomi

Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos H. G. Sevenster ir C. M. Wissels bei M. de Grave,

įstojusios į apeliacinį procesą šalies,

* Proceso kalba: anglų.

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai J.-C. Piris, M. Bauer ir B. Driessen,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Danijos Karalystei, atstovaujamai B. Weis Fogh, nurodžiusiai adresą dokumentams
įteikti Liuksemburge,

Suomijos Respublikai, atstovaujamai A. Guimaraes-Purokoski ir J. Heliskoski,
nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei, atstovaujamai
V. Jackson, S. Nwaokolo ir T. Harris, padedamų baristerio J. Stratford, nurodžiusiai
adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Europos Bendrijų Komisijai, atstovaujamai M. Petite, C. Docksey ir P. Aalto, nuro-
džiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

pirmojoje instancijoje įstojusioms į bylą šalims,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, A. Tizzano, G. Arestis ir U. Lõhmus, teisėjai K. Schiemann (pranešėjas), A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Malenovský ir J. Klučka,

generalinis advokatas M. Poiares Maduro,
posėdžio sekretorius M.-A. Gaudissart, skyriaus vedėjas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2007 m. rugsėjo 26 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2007 m. lapkričio 29 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Švedijos Karalystė (byla C-39/05 P) ir M. Turco (byla C-52/05 P) savo apeliaciniuose skunduose prašo panaikinti 2004 m. lapkričio 23 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Turco prieš Tarybą* (T-84/03, Rink. p. II-4061; toliau – skundžiamas sprendimas) tiek, kiek juo buvo atmestas M. Turco ieškinys dėl prašymo panaikinti 2002 m. gruodžio 19 d. Europos Sąjungos Tarybos sprendimą,

nesuteikiantį jam galimybės susipažinti su Tarybos teisės tarnybos nuomone dėl Tarybos direktyvos, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo valstybėse narėse, pasiūlymo (toliau – ginčijamas sprendimas). Be to, Švedijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo priimti sprendimą dėl šio apeliacinio skundo panaikinant ginčijamą sprendimą.

- 2 Apeliaciniuose skunduose nurodytais pagrindais apeliantai Teisingumo Teismo prašo nuspręsti dėl 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43) 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatytos pareigos leisti susipažinti su dokumentais išimties apimties ir taikymo teisinių nuomonių apsaugos pažeidimo atveju.

Teisinis pagrindas

- 3 EB 255 straipsnis, be kita ko, visiems Europos Sąjungos piliečiams garantuoja teisę susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, laikantis Tarybos nustatytų principų ir sąlygų, grindžiamų visuomenės arba asmens interesais.
- 4 Reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 Taryba priėmė remdamasi EB 255 straipsnio 2 dalimi.
- 5 Šio reglamento pirmoje–ketvirtoje, šeštoje ir vienuoliktoje konstatuojamosiose dalyje nurodyta:

- „1) Europos Sąjungos sutarties 1 straipsnio antrojoje pastraipoje įtvirtinta atvirumo sąvoka, nurodant, kad Sutartimi žymimas naujas etapas dar glaudesnės sąjungos tarp Europos tautų kūrimo procese, kur visi sprendimai yra priimami kuo atviriau bei kuo arčiau piliečių.

- 2) Atvirumas leidžia piliečiams daugiau dalyvauti priimant sprendimus bei garantuoja didesnę valdymo teisėtumą ir veiksmingumą ir aukštesnę atskaitomybės piliečiui mastą demokratinėje sistemoje. Atvirumas padeda stiprinti demokratijos principus ir pagarbą pagrindinėms teisėms, kaip numatyta ES sutarties 6 straipsnyje bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.

- 3) Birmingeme, Edinburge ir Kopenhagoje vykusių Europos Vadovų Tarybos susitikimų išvadose akcentuojama didesnio skaidrumo Sąjungos institucijų veikloje taikymo būtinybė. Šiuo reglamentu konsoliduojamos iniciatyvos, kurių jau ėmėsi institucijos, siekdamos padidinti sprendimų priėmimo proceso skaidrumą.

- 4) Šio reglamento tikslas yra padaryti visuomenės teisę susipažinti su dokumentais kuo veiksmingesnę bei numatyti tokios galimybės bendrus principus ir ribas pagal ES sutarties 255 straipsnio 2 dalį.

<...>

- 6) Didesnės susipažinimo su dokumentais galimybės turėtų būti numatytos tais atvejais, kai institucijos atlieka teisės aktų leidimo funkcijas, įskaitant ir tuos atvejus, kai joms ši teisė suteikta pagal įgaliojimą, tačiau kartu išsaugant institucijų sprendimų priėmimo proceso veiksmingumą. Galimybės tiesiogiai susipažinti su tokiais dokumentais turėtų būti kuo didesnės.

<...>

11) Iš esmės visi institucijų dokumentai turėtų būti prieinami visuomenei. Tačiau išimčių tvarka reikėtų apsaugoti tam tikrus visuomenės ir asmeninius interesus. Institucijoms turėtų būti suteikta teisė saugoti savo vidaus konsultacijas ir svarstymus, kai yra būtina išlaikyti jų sugebėjimą vykdyti užduotis. <...>“ (Pataisytas vertimas)

6 Reglamento Nr. 1049/2001 1 straipsnio „Tikslas“ a punkte nurodyta, kad juo siekiama „nustatyti EB sutarties 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos (toliau – institucijos) dokumentais principus, sąlygas bei visuomenės ar privačių interesų sąlygojamus apribojimus, kad būtų užtikrinta kuo platesnė susipažinimo su dokumentais galimybė.“

7 Šio reglamento 2 straipsnio „Naudos gavėjai ir taikymo sritis“ 1 dalyje bet kuriam Sąjungos piliečiui ir bet kuriam fiziniam ar juridiniam asmeniui, gyvenančiam ar turinčiam registruotą buveinę valstybėje narėje, pripažįstama teisė, „laikantis šiame reglamente nustatytų principų, sąlygų ir apribojimų“, susipažinti su institucijų dokumentais.

8 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje „Išimtytis“ numatyta:

„<...>

2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

<...>

— teismo proceso ir teisinių nuomonių,

<...>

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

3. Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui, arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

Galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė – svarstymų ir preliminarinių konsultacijų minimos institucijos viduje dalis, – nesuteikiama netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<...>

6. Jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tiksliai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos.

7. Šio straipsnio 1–3 dalyse numatytos išimtys taikomos tiksliai tokiam laikotarpiui, kai toks draudimas yra pateisinamas, atsižvelgiant į dokumento turinį. Išimtys gali galioti ne ilgiau kaip 30 metų. <...>“ (Pataisytas vertimas)

- 9 Reglamento Nr. 1049/2001 12 straipsnio 2 dalis nustato, kad tiesiogiai prieinami, laikantis minėto reglamento 4 ir 9 straipsnio nuostatų, turėtų būti teisėkūros dokumentai, tai yra, valstybėse narėse juridinę galią turinčių arba jas saistančių teisės aktų priėmimo procese parengti arba gauti dokumentai.

Faktinės bylos aplinkybės

- 10 2002 m. spalio 22 d. M. Turco Tarybos paprašė leisti susipažinti su 2002 m. spalio 14–15 d. Liuksemburge įvykusio Tarybos susirinkimo „Teisingumas ir vidaus reikalai“ darbotvarkės dokumentais, tarp kurių buvo Tarybos teisės tarnybos nuomonė dėl Tarybos direktyvos, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo valstybėse narėse, pasiūlymo (dokumentas Nr. 9077/02).

- 11 2002 m. lapkričio 5 d. Taryba, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalimi, jam nesuteikė galimybės susipažinti su šia nuomone. Šis atsisakymas buvo motyvuotas taip:

„Dokumentas (Nr.) 9077/02 yra Tarybos teisės tarnybos nuomonė dėl Tarybos direktyvos, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo valstybėse narėse, pasiūlymo.

Atsižvelgiant į jo turinį, šio dokumento atskleidimas gali pažeisti vidaus teisinių nuomonių Tarybai apsaugą, numatytą reglamento (Nr. 1049/2001) 4 straipsnio 2 dalyje. Nesant jokių konkretaus motyvo, nurodančio, kad tam tikras viršesnis viešasis interesas yra susijęs su šio dokumento atskleidimu, Generalinis sekretoriatas, palyginęs interesus, padarė išvadą, kad vidaus teisinių nuomonių apsaugos interesus yra viršesnis už viešąjį interesą, todėl, remdamasis (šio) reglamento 4 straipsnio 2 dalimi, nusprendė nesuteikti galimybės susipažinti su šiuo dokumentu. Ši išimtis apima visą dokumento turinį. Todėl negali būti suteikta galimybė susipažinti su juo iš dalies pagal (nurodyto) reglamento 4 straipsnio 6 dalį.“

- 12 2002 m. lapkričio 22 d. laišku ieškovas Tarybai pateikė pakartotinį prašymą peržiūrėti savo sprendimą, tvirtindamas, kad Taryba klaidingai taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytas teisės visuomenei susipažinti su institucijų dokumentais išimtis, ir nurodydamas, kad būtent susijusios teisinės nuomonės atskleidimą pateisina demokratijos ir piliečių dalyvavimo teisės aktų priėmimo procese principas, kuris yra viršesnis viešasis interesas.
- 13 Ginčijamu 2002 m. gruodžio 19 d. Sprendimu Taryba sutiko atskleisti minėtos nuomonės vieną įžanginę dalį, kurioje nurodyta, kad joje yra Tarybos teisės tarnybos konsultacijos apie Bendrijos kompetenciją dėl trečiųjų valstybių piliečių galimybės patekti į darbo rinką. Likusios dalies atžvilgiu savo sprendimą pakeisti ji atsisakė. Šį sprendimo nesuteikti galimybės susipažinti patvirtinimą ji iš esmės motyvavo, pirma, tuo, kad jos Teisės tarnybos nuomonės turi būti ypač saugomos, nes jos yra

svarbi priemonė, leidžianti būti tikrai, kad jos aktai yra suderinti su Bendrijos teise, ir vystyti diskusiją dėl aptariamų teisinių aspektų. Antra, jų atskleidimas gali sukelti netikrumą dėl remiantis šiomis nuomonėmis priimtų teisės aktų ir taip sukelti pavojų Bendrijos teisinės sistemos teisiniam saugumui ir stabilumui. Dėl M. Turco nurodomo viršesnio viešojo intereso buvimo Taryba teigė:

„Taryba mano, kad tokį viršesnią viešąjį interesą sudaro ne tik tai, jog šis dokumentų, kuriuose pateikta Teisės tarnybos nuomonė apie debatuose dėl teisės aktų iniciatyvų kylančius teisinius klausimus, atskleidimas atitinka bendrą interesą padidinti institucijos sprendimų priėmimo proceso skaidrumą ir atvirumą. Iš tikrųjų šis kriterijus gali būti taikomas visoms Teisės tarnybos rašytinėms nuomonėms ar panašioms dokumentams, ir dėl to Tarybai praktiškai būtų neįmanoma atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su bet kuria Teisės tarnybos nuomone pagal Reglamentą Nr. 1049/2001. Taryba mano, kad tokia išvada aiškiai prieštarauja Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatytiems teisės aktų leidėjo siekiams, nes ji užkirstų kelią šios nuostatos bet kokiam naudingam poveikiui.“

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

¹⁴ 2003 m. vasario 28 d. M. Turco pateikė Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai ieškinį siekdamas, kad ginčijamas sprendimas būtų panaikintas. Grįsdamas savo ieškinį, dėl atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su aptariama teisine nuomone jis nurodė vieną apeliacinio skundo pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pažeidimu, kurį sudaro trys dalys.

¹⁵ Pirmiausia jis remiasi tuo, kad ginčijamo sprendimo teisinis pagrindas yra klaidingas, nes, jo nuomone, su teisės aktų projektų nagrinėjimu susijusioms teisinėms nuomonėms taikoma išimtis, numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje, o

ne šio reglamento 4 straipsnio 2 dalyje, kuri taikoma tik teismo procesui parengtoms teisinėms nuomonėms.

- 16 Tokį aiškinimą Pirmosios instancijos teismas atmetė, nes nusprendė, kad jis prieštarauja minėto 4 straipsnio 2 dalies formuluotei, kurioje tokio apribojimo nėra ir kad dėl jo bet kokią prasmę prarastų teisinių nuomonių paminėjimas tarp Reglamente Nr. 1049/2001 numatytų išimčių, nes Bendrijos teisės aktų leidėjas šioje nuostatoje siekė įtvirtinti atskirą teisinėms nuomonėms skirtą išimtį, kuri skiriasi nuo teismo procesų išimties. Teismo procesams parengtoms Tarybos teisės tarnybos išimtis jau taikoma teismo proceso išimtis. Todėl, Pirmosios instancijos teismo nuomone, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje teisinėms išvadoms numatyta išimtimi Taryba galėjo pagrįstai remtis nusprendžiamą, ar ji turi ieškovui leisti susipažinti su atitinkama teisine nuomone.
- 17 Antra, M. Turco papildomai rėmėsi klaidingu nurodyto 4 straipsnio 2 dalies taikymu, nes Taryba klaidingai manė, kad jos Teisės tarnybos nuomonėms pagal jų pobūdį suteikiama šioje nuostatoje numatyta apsauga. Be to, Taryba neturi remtis bendro pobūdžio prezumpcijomis, o dėl atitinkamos išimties taikymo gali nuspręsti tik kiekvienu atveju, konkrečiai išnagrinėjusi kiekvieną teisinę nuomonę, kurią prašoma atskleisti. M. Turco taip pat ginčijo poreikio apsaugoti nagrinėjamą teisinę nuomonę, kuriuo ginčijamame sprendime rėmėsi Taryba, svarbą.
- 18 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad tokios nuomonės, kokia nagrinėjama, atskleidimas, pirma, gali sukelti abejonių dėl teisės aktų, su kurias ši nuomonė susijusi, teisėtumo ir, antra, pažeisti Tarybos teisės tarnybos nuomonių nepriklausomumą, todėl Taryba nepadarė vertinimo klaidos nusprendžiamą, kad egzistuoja bendras interesas apsaugoti teises nuomones, pavyzdžiui, nagrinėjamas šioje byloje. Be to, Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad atsisakymo iš dalies leisti susipažinti su nagrinėjama teisine nuomone motyvavimas ir sprendimas atskleisti

jos įžanginę dalį įrodo, kad Taryba išnagrinėjo šios nuomonės turinį. Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 69–80 punktuose jis nurodė:

- „69. Reikia pažymėti, kad institucija kiekvienu konkrečiu atveju privalo įvertinti, ar dokumentus, kuriuos prašoma atskleisti, iš tikrųjų apima Reglamente Nr. 1049/2001 išvardytos išimtys (dėl Sprendimo 94/90 pagal analogiją žr. 2000 m. sausio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandų Karalystė ir van der Wal prieš Komisiją*, C-174/98 P ir C-189/98 P, Rink. p. I-1, 24 punktą).
70. Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad nagrinėjamas dokumentas yra Tarybos teisės tarnybos nuomonė, susijusi su Tarybos direktyvos, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo valstybėse narėse, pasiūlymu.
71. Tačiau aplinkybė, kad nagrinėjamas dokumentas yra teisinė nuomonė, savaime negali pateisinti išimties, kuria remiamasi, taikymo. Iš tikrųjų, kaip buvo jau anksčiau paminėta, kiekviena teisės susipažinti su institucijų dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 išimtis turi būti aiškinama ir taikoma siaurai (šiuo klausimu žr. 2000 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Denkavit Nederland prieš Komisiją*, T-20/99, Rink. p. II-3011, 45 punktą).
72. Todėl Pirmosios instancijos teismas turi įvertinti, ar šiuo atveju Taryba nepadarė vertinimo klaidos manydama, jog taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką nagrinėjamos teisinės nuomonės atskleidimas pažeistų apsaugą, kuri gali būti suteikta šios kategorijos dokumentui.
73. Siekdama pateisinti atsisakymą atskleisti nagrinėjamos teisinės nuomonės visą tekstą, Taryba ginčijamame sprendime iš esmės tvirtina, kad jos Teisės tarnybos nuomonės yra svarbi priemonė, kuri leidžia būti užtikrintai dėl jos

teisės aktų atitikties Bendrijos teisei ir kuri pagreitina diskusiją, susijusią su nagrinėjamais teisiniais aspektais. Ji taip pat teigia, kad dėl tokio atskleidimo gali atsirasti abejonių dėl teisės aktų, priimtų po šių nuomonių, teisėtumo. Taryba taip pat remiasi minėta generalinio advokato F. G. Jacobs išvada byloje, kurioje buvo priimtas (1995 m. liepos 13 d. Teisingumo Teismo) sprendimas *Ispanija prieš Tarybą* (C-350/92, Rink. p. I-1985), taip pat (1998 m. kovo 3 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko) nutartimi *Carlsen ir kt. prieš Tarybą* (T-610/97 R, Rink. p. II-485) bei (2000 m. lapkričio 8 d. Pirmosios instancijos teismo) sprendimu *Ghignone ir kt. prieš Tarybą* (T-44/97, Rink. VT p. I-A-223 ir II-1023).

74. Tiesa, kad šis argumentas, susijęs su apsaugos, kuria remiamasi, reikalingumu, atrodo, siejasi su visuma Tarybos teisinių nuomonių dėl teisės aktų, o ne tik su konkrečiai nagrinėjama teisine nuomone. Tačiau apskritai Tarybos motyvavimas yra pagrįstas tuo, kad papildomos informacijos, kurioje daroma nuoroda į nagrinėjamą teisinės nuomonės turinį, pateikimas užkirstų kelią išimties, kuria remiamasi, tikslui.
75. Be to, nors Taryba iš pradžių nesuteikė ieškovui galimybės susipažinti su nagrinėjama teisine nuomone, iš ginčijamo sprendimo matyti, kad ji galiausiai sutiko atskleisti šios nuomonės vieną įžanginę dalį. Šioje įžanginėje dalyje nurodyta, kad nagrinėjamoje nuomonėje yra Tarybos teisės tarnybos konsultacijos apie Bendrijos kompetenciją dėl trečiųjų valstybių piliečių galimybės patekti į darbo rinką.
76. Iš to išplaukia, kad kaltinimas, jog Taryba, siekdama priimti sprendimą dėl ginčijamo prašymo susipažinti, neanalizavo nagrinėjamos teisinės nuomonės turinio, yra nepagrįstas.
77. Dėl Tarybos ginčijamame sprendime nurodytos būtinybės apsaugoti šią nuomonę Pirmosios instancijos teismas mano, atskleidus nagrinėjamą teisinę nuomonę taptų viešos Tarybos vidinės diskusijos, susijusios su Bendrijos

kompetencija dėl trečiųjų valstybių piliečių galimybės patekti į darbo rinką ir dar plačiau susijusios su teisės akto, dėl kurio ji pateikta, teisėtumu.

78. Atskleidus tokią nuomonę, atsižvelgiant į ypatingą šių dokumentų pobūdį, gali atsirasti abejonų dėl nagrinėjamo teisės akto teisėtumo.
79. Be to, svarbu konstatuoti, jog Taryba turi pagrindą teigti, kad jos Teisės tarnybos nuomonės, parengtos pagal šios institucijos kitų tarnybų prašymą arba bent jau joms skirtos, nepriklausomumas gali būti interesas, kurį reikia saugoti. Šiuo atžvilgiu ieškovas nepaiškino, kaip nagrinėjamos teisinės nuomonės atskleidimas šios bylos aplinkybėmis prisidėtų prie Tarybos teisės tarnybos apsaugos nuo neteisėto išorinio poveikio.
80. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, Taryba, padarydama išvadą, kad egzistavo interesas apsaugoti nagrinėjamą teisinę nuomonę, nepadarė vertinimo klaidos.“

¹⁹ Trečia, M. Turco papildomai teigė, kad skaidrumo principas yra „viršesnis viešasis interesas“ Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies prasme, ir nagrinėjama teisinė nuomonė bet kuriuo atveju turėjo būti atskleista remiantis šiuo principu.

²⁰ Dėl šios teisinio pagrindo dalies Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 82–85 punktuose nusprendė, kad Taryba pagrįstai manė, jog viršesnis viešasis interesas, galintis pateisinti dokumento atskleidimą, iš esmės turi būti atskirtas nuo

M. Turco minėtų principų, kuriais grindžiamas visas Reglamentas Nr. 1049/2001, ir nurodė:

- „82. <...> reikia pažymėti, kad šiuos principus įgyvendina visuma Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatų, kaip tai patvirtina šio reglamento 1 ir 2 konstatuojamosios dalys, kuriose aiškiai daroma nuoroda į atvirumo, demokratijos ir piliečių artimesnio dalyvavimo priimant sprendimus principus <...>.
83. Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatytas viršesnis viešasis interesas, galintis pateisinti dokumento atskleidimą, kuris pažeidžia teisinių nuomonių apsaugą, iš esmės turi būti atskirtas nuo minėtų principų, kuriais grindžiamas šis reglamentas. Jeigu taip nėra, pareiškėjas turi bent jau įrodyti, kad, atsižvelgiant į ypatingas bylos aplinkybes, rėmimasis tais pačiais principais yra perteklinis, nes viršija ginčijamo dokumento apsaugos poreikį. Tačiau šiuo atveju taip nėra.
84. Be to, nors ir gali būti, jog nagrinėjama institucija pati nustato viršesnią interesą, galintį pateisinti tokio dokumento atskleidimą, pareiškėjas, kuris ketina pasiremti tokiu interesu, privalo juo remtis savo paraiškoje tam, kad institucija pareikštų nuomonę šiuo klausimu.
85. Šiuo atveju Taryba, manydama, jog viršesni viešieji interesai, kuriais remiasi ieškovas, nėra tokie, kad pateisintų nagrinėjamos teisinės nuomonės atskleidimą, nepadarė vertinimo klaidos, todėl negalima jos kaltinti neidentifikavus kitų aukštesnių interesų.“

21 Todėl Pirmosios instancijos teismas ieškinį atmetė tiek, kiek jis susijęs su galimybės susipažinti su nagrinėjama teisine nuomone nesuteikimu.

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

- 22 Apeliaciniais skundais Švedijos Karalystė ir M. Turco prašo panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo atsisakoma M. Turco leisti susipažinti su nagrinėjama teisine nuomone. Be to, Švedijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo priimti sprendimą dėl šio apeliacinio skundo panaikinant ginčijamą sprendimą. M. Turco prašo prireikus bylą grąžinti Pirmosios instancijos teismui, kad būtų priimtas naujas sprendimas.
- 23 2005 m. balandžio 19 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi abiejų apeliacinių skundų pagrindu iškeltos bylos buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimamas sprendimas.
- 24 2005 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi, Nyderlandų Karalystei buvo leista įstoti į bylą palaikyti apeliančių reikalavimus.
- 25 Danijos Karalystė, Nyderlandų Karalystė ir Suomijos Respublika prašo apeliacinius skundus patenkinti.
- 26 Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, Taryba ir Komisija prašo apeliacinius skundus atmesti.

Dėl apeliacinių skundų

- 27 Apeliaciniai skundai yra grindžiami penkiais pagrindais, kurių pirmi trys atitinka tris M. Turco pirmojoje instancijoje nurodyto ieškinio pagrindo dalis.
- 28 Pirma, M. Turco, palaikomas Nyderlandų Karalystės, remiasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros įtraukos aiškinimo klaida, kurią padarė Pirmosios instancijos teismas, klaidingai manydamas, kad ši nuostata gali būti taikoma su teisės aktų projektų nagrinėjimu susijusioms teisinėms nuomonėms, nors tokioms nuomonėms galima taikyti tik šio reglamento 4 straipsnio 3 dalį.
- 29 Antra, Švedijos Karalystė ir M. Turco, palaikomi Nyderlandų Karalystės ir Suomijos Respublikos, teigia, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką, nusprenddamas, kad su teisės aktų projektų nagrinėjimu susijusioms Tarybos teisės tarnybos teisinėms nuomonėms pagal jų pobūdį taikoma šioje nuostatoje numatyta išimtis.
- 30 Trečia, Švedijos Karalystė ir M. Turco, palaikomi Nyderlandų Karalystės ir Suomijos Respublikos, Pirmosios instancijos teismui priekaištauja dėl viršesnio viešojo intereso sąvokos pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį netikslaus aiškinimo ir taikymo, pateisinant leidimą susipažinti su dokumentu, kuriam iš principo taikoma šioje nuostatoje teisinėms nuomonėms numatyta konfidencialumo išimtis.
- 31 Dviejuose paskutiniuose M. Turco nurodytuose apeliacinio skundo pagrinduose remiamasi atitinkamai principu, pagal kurį Bendrijos teisės sistema grindžiama teise, ir motyvavimo nepakankamumu.

Preliminarios pastabos

- 32 Prieš nagrinėjant apeliacinio skundo pagrindus reikia priminti taisykles, susijusias, pirma, su tyrimu, kurį atlieka Taryba, kai jos prašoma leisti susipažinti su jos Teisės tarnybos nuomone, susijusia su teisės aktų projektų nagrinėjimu, bei, antra, motyvavimu, pagrindžiančiu galimą atsakymą leisti susipažinti.

Tyrimas, kurį turi atlikti institucija

- 33 Kaip nurodyta jo ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje ir 1 straipsnyje, Reglamento Nr. 1049/2001 tikslas yra užtikrinti visuomenei kuo platesnę teisę susipažinti su institucijų dokumentais.

- 34 Šis reglamentas, kaip nurodyta jo pirmoje konstatuojamojoje dalyje, atitinka ES sutarties 1 straipsnio antrojoje pastraipoje, įtrauktoje Amsterdamo sutartimi, išreikštą siekį žymėti naują etapą dar glaudesnės sąjungos tarp Europos tautų kūrimo procese, kur visi sprendimai yra priimami kuo atviriau bei kuo arčiau piliečių. Kaip nurodyta šio reglamento antroje konstatuojamojoje dalyje, visuomenės teisė susipažinti su institucijų dokumentais susijusi su šių institucijų demokratiškumu.

- 35 Kai Tarybos prašoma leisti susipažinti su dokumentu, ji kiekvienu atveju turi įvertinti, ar šiam dokumentui taikomos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytos galimybės leisti susipažinti su institucijų dokumentais išimtyms.

- 36 Atsižvelgiant į šiuo reglamentu siekiamus tikslus, šios išimtys turi būti aiškinamos ir taikomos griežtai (žr. 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimą *Švedija prieš Komisiją ir kt.*, C-64/05 P, Rink. p. I-11389, 66 punktas).
- 37 Kalbant apie Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatytą teisinių nuomonių išimtį, kai Tarybos prašoma leisti susipažinti su dokumentu, ji turi atlikti trijų dalių tyrimą, kuris atitinka tris šioje nuostatoje numatytus kriterijus.
- 38 Pirmiausia Taryba turi įsitikinti, kad dokumentas, su kuriuo prašoma leisti susipažinti, iš tikro yra teisinė nuomonė ir, jei taip yra, nustatyti, su kokiais asmenimis ji yra realiai susijusi, taigi kokiems asmenims gali būti taikoma ši išimtis.
- 39 Iš tikro vien to, kad dokumentas pavadintas „teisine nuomone“, nepakanka, kad jam būtų automatiškai taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje garantuojama teisinių nuomonių apsauga. Institucija turi ne vien atsižvelgti į pavadinimą, bet ir įsitikinti, kad šis dokumentas tikrai yra tokia nuomonė.
- 40 Antra, Taryba turi išnagrinėti, ar atskleidus nagrinėjamo dokumento dalis, kuriose yra teisinės nuomonės, „nukentėtų (teisinių nuomonių) apsauga“.
- 41 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nei Reglamentas Nr. 1049/2001, nei jo parengiamieji dokumentai nepaaiškina teisinių nuomonių „apsaugos“ sąvokos apimties. Todėl ją reikia aiškinti pagal bendrą teisinio reglamentavimo sistemos, kurios dalis ji yra, struktūrą ir tikslą.

42 Dėl šios priežasties reikia aiškinti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatyta teisinių nuomonių išimtimi siekiama apsaugoti institucijos interesą prašyti teisinių nuomonių ir gauti atviras, objektyvias ir išsamias nuomones.

43 Kad būtų galima remtis rizika pakenkti šiam interesui, ji turi būti pagrįstai nuspėjama, o ne hipotetinė.

44 Galiausiai, trečia, jei Taryba mano, kad leidimas susipažinti su dokumentu gali pažeisti ką tik apibrėžtą teisinių nuomonių apsaugą, ji turi patikrinti, ar nėra viršesnio viešojo intereso, pateisinančio tokį leidimą susipažinti, nepaisant iš to išplaukiančio jos galimybių prašyti teisinių nuomonių ir gauti atviras, objektyvias ir išsamias nuomones, pažeidimo.

45 Tokioje situacijoje Taryba privalo palyginti konkretų interesą, kuris turi būti saugomas neleidžiant susipažinti su atitinkamu dokumentu, ir būtent bendrą interesą leisti susipažinti su šiuo dokumentu, atsižvelgiant į naudą, išplaukiančią, kaip nurodyta Reglamento Nr. 1049/2001 antroje konstatuojamojoje dalyje, iš padidinto atvirumo, t. y. didesnio piliečių dalyvavimo priimant sprendimus bei didesnio valdymo teisėtumo, veiksmingumo ir aukštesnio atskaitomybės piliečiui masto demokratinėje sistemoje.

46 Akivaizdu, kad šie sumetimai ypač svarbūs, kai Taryba veikia kaip teisės aktų leidėjas, kaip tai matyti iš Reglamento Nr. 1049/2001 šeštosios konstatuojamosios dalies, pagal kurią didesnės susipažinimo su dokumentais galimybės turi būti numatytos būtent tokiu atveju. Skaidrumas šiuo atžvilgiu leidžia sustiprinti demokratiją, leisdamas piliečiams kontroliuoti visą informaciją, kuri sudarė teisės akto pagrindą. Iš tikro piliečių galimybė susipažinti su teisės aktų pagrindais yra jų veiksmingo naudojimosi savo demokratinėmis teisėmis sąlyga.

47 Be to, reikia pažymėti, kad pagal EB 207 straipsnio 3 dalies antrąją pastraipą Taryba privalo nustatyti, kada ji turi būti laikoma veikianti kaip teisės aktų leidimo institucija, kad tais atvejais būtų galima padaryti dokumentus lengviau prieinamus. Panašiai Reglamento Nr. 1049/2001 12 straipsnio 2 dalyje pripažįstamas teisės aktų priėmimo procedūros ypatingumas nurodant, kad valstybėse narėse juridinę galią turinčių arba jas saistančių teisės aktų priėmimo procese parengti arba gauti dokumentai turi būti tiesiogiai prieinami.

Reikalaujamas motyvavimas

48 Visi Tarybos sprendimai dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytų išimčių turi būti motyvuoti.

49 Jei Taryba nusprendžia neleisti susipažinti su dokumentu, kurį atskleisti jos prašoma, ji privalo pateikti paaiškinimus, kaip, pirma, susipažinimas su šiuo dokumentu gali konkrečiai ir realiai pažeisti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatyta išimtimi saugomą interesą, kuriuo remiasi ši institucija, ir, antra, ar šio straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytais atvejais neegzistuoja viršesnis viešasis interesas, vis dėl to pateisnantis atitinkamo dokumento atskleidimą.

50 Tarybai iš principo leidžiama šiuo klausimu remtis bendromis prezumpcijomis, taikomomis kai kurioms dokumentų kategorijoms, nes panašūs bendro pobūdžio pagrindai gali būti taikomi prašymams leisti susipažinti su tokio paties pobūdžio dokumentais. Tačiau kiekvienu atveju ji turi patikrinti, ar vienai konkrečiai dokumentų kategorijai paprastai taikomi bendro pobūdžio pagrindai realiai taikomi atitinkamam dokumentui, kurį atskleisti prašoma.

51 Apeliantų apeliacinių skundų pagrindus reikia nagrinėti remiantis šiomis teisės taisyklėmis.

52 Pirmiausia reikia išnagrinėti antrąjį apeliacinio skundo pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo

53 Antrąjį apeliacinių skundų pagrindą sudaro trys dalys, kurios visos susijusios su tuo, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai aiškino Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką. Pirmąja šio pagrindo dalimi apeliantai teigia, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė šią nuostatą teisingai nepatikrindamas, ar Taryba pakankamai detalai išnagrinėjo atitinkamą dokumentą prieš atsisakydama leisti su juo susipažinti. Antrąja šio pagrindo dalimi apeliantai Pirmosios instancijos teismui priekaištuoja dėl bendrai suformuluotos atsisakymo motyvacijos, taikomos visoms Tarybos teisės tarnybos teisinėms nuomonėms, susijusioms su teisės aktų projektų nagrinėjimu, o ne konkrečiai nagrinėjamai teisinei nuomonei. Trečiaja šio pagrindo dalimi apeliantai teigia, jog Pirmosios instancijos teismas pažeidė minėtą nuostatą pripažindamas, kad egzistuoja bendras teisinių nuomonių, susijusių su teisės aktų projektų nagrinėjimu, konfidencialumo poreikis.

54 Taryba mano, kad šio pagrindo pirmoje ir antroje dalyse supainiojami, pirma, principas, pagal kurį reikia vertinti kiekvieno dokumento turinį, ir, antra, galimybė remtis bendrais pagrindais. Dėl šio pagrindo trečios dalies Taryba laikosi pozicijos, kurią ji gynė Pirmosios instancijos teisme, t. y. kad egzistuoja bendras teisinių nuomonių, susijusių su teisės aktų projektų nagrinėjimu, konfidencialumo poreikis, nes, pirma, atskleidus tokią nuomonę, atsižvelgiant į ypatingą šių dokumentų pobūdį, gali atsirasti abejonių dėl atitinkamo teisės akto teisėtumo ir, antra, sistemingas leidimas susipažinti su tokiomis nuomonėmis pažeistų jos Teisės tarnybos nepriklausomumą.

- 55 Kalbant apie šio pagrindo pirmą dalį, reikia pripažinti, kad iš to, jog Taryba, pirma, sutiko leisti susipažinti su nagrinėjamos teisinės nuomonės išangine dalimi ir, antra, atsisakė leisti susipažinti su likusia tos nuomonės dalimi, remdamasi teisinių nuomonių apsauga, Pirmosios instancijos teismas pagrįstai galėjo padaryti išvadą, kad ši institucija realiai išnagrinėjo prašymą leisti susipažinti su minėta teisine nuomone, remdamasi jos turiniu, ir atliko bent jau pirmąją tyrimo, aprašyto šio sprendimo 37–47 punktuose, dalį. Todėl apeliacinių skundų antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.
- 56 Kalbant apie antrojo pagrindo antrą dalį, nurodytina tai, kad, pateisinant atsisakymą iš dalies leisti susipažinti su nagrinėjama teisine nuomone, Pirmosios instancijos teismas leido Tarybai atsižvelgti į bendrus pagrindus, savaime, kaip išplaukia iš šio sprendimo 49 punkto, nepaverčia negaliojančiu Pirmosios instancijos teismo atlikto šio atsisakymo nagrinėjimo.
- 57 Tačiau reikia pripažinti, kad, pirma, Pirmosios instancijos teismas iš Tarybos nereikalavo patikrinti, ar bendri pagrindai, kuriais ji rėmėsi, buvo realiai taikomi teisei nuomonei, su kuria leisti susipažinti jos buvo prašoma. Antra, kaip išplaukia iš tolesnės apeliacinio skundo antrojo pagrindo trečios dalies analizės, Pirmosios instancijos teismas klaidingai nusprendė, kad egzistavo bendras Tarybos teisės tarnybos nuomonių, susijusių su teisės aktų projektų nagrinėjimu, konfidencialumo poreikis.
- 58 Iš tikro nėra vienas iš dviejų šiuo klausimu Tarybos nurodytų ir skundžiamo sprendimo 78 ir 79 punktuose Pirmosios instancijos teismo pakartotų argumentų negali pagrįsti teisinių nuomonių, susijusių su teisėkūros procedūra, bendro konfidencialumo poreikio.
- 59 Pirma, kalbant apie Tarybos išreikštą baimę, kad jos Teisės tarnybos nuomonė, susijusi su teisės akto projektu, gali sukelti abejonių dėl atitinkamo teisės akto teisėtumo, reikia pažymėti, kad būtent skaidrumas šiuo klausimu, leidžiant atvirai aptarti įvairių nuomonių skirtumus, prisideda prie didesnio institucijų legitimumo ir pasitikėjimo Europos piliečių akyse. Todėl būtent informacijos ir diskusijų trūkumas

gali piliečiams sukelti abejonių ne vien dėl konkretaus akto teisėtumo, bet ir dėl viso sprendimų priėmimo legitimumo.

- 60 Be to, abejonės, kurios Europos piliečiams galėtų kilti dėl Bendrijos teisės aktų leidėjo priimto akto teisėtumo todėl, kad Tarybos teisės tarnyba šiuo klausimu surašė neigiamą nuomonę, dažniausiai neatsirastų, jei teisės akto motyvavimas būtų sustiprintas, taip leidžiant suvokti priežastis, dėl kurių nebuvo laikytasi atitinkamos nuomonės.
- 61 Todėl reikia pripažinti, jog bendra nuoroda į pavojų, kad su teisės aktų leidybos procedūromis susijusių teisinių nuomonių atskleidimas gali sukelti abejonių dėl teisės aktų teisėtumo, nėra pakankama nustatyti teisinių nuomonių apsaugos pažeidimą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros įtraukos prasme ir todėl ji negali būti atsisakymo šią nuomonę atskleisti pagrindas.
- 62 Antra, kalbant apie Tarybos argumentą, kad galimu jos Teisės tarnybos teisinių nuomonių, surašytų teisės aktų leidybos procedūrų kontekste, atskleidimu bus pažeistas šios tarnybos nepriklausomumas, reikia pripažinti, kad ši baimė visiškai atitinka interesus, saugomus Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatyta išimtimi. Kaip išplaukia iš šio sprendimo 41 punkto, šia išimtimi siekiama apsaugoti institucijos interesą prašyti teisinių nuomonių ir gauti atviras, objektyvias ir išsamias nuomones.
- 63 Tačiau reikia pažymėti, kad šiuo klausimu Taryba tiek Pirmosios instancijos teisme, tiek Teisingumo Teisme rėmėsi paprastais teiginiais, kurių nepatvirtino motyvuotais argumentais. Atsižvelgiant į tolesnius motyvus, nėra jokio tikro, protingai numatomo, o ne grynai hipotetinio pavojaus, kad šis interesas bus pažeistas.

- 64 Dėl galimo spaudimo siekiant paveikti Tarybos teisės tarnybos pateikiamų nuomonių turinį pakanka nurodyti, kad net jei šios Teisės tarnybos darbuotojams būtų daromas neteisėtas spaudimas, institucijos interesui gauti atviras, objektyvias ir išsamias nuomones pavojus kiltų dėl šio spaudimo, o ne dėl teisinių nuomonių atskleidimo galimybės, ir Tarybai aiškiai tektų imtis reikiamų priemonių šį pavojų pašalinti.
- 65 Kalbant apie Komisijos argumentą, kad vienos institucijos Teisės tarnybai, pirmiau pateikusiai neigiamą nuomonę dėl teisės akto projekto, galėtų būti sunku priėmimo metu ginti šio teisės akto teisėtumą, jei ši nuomonė buvo paskelbta, reikia pripažinti, kad toks bendras argumentas negali pagrįsti Reglamente Nr. 1049/2001 numatytos skaidrumo išimties. Prieštaraudamos šio reglamento tikslams, institucijos negali remtis savo struktūros ypatybėmis.
- 66 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, nėra jokio tikro, protingai numatomo, o ne grynai hipotetinio pavojaus, kad Tarybos Teisės tarnybos nuomonių, surašytų teisės aktų leidybos procedūrų kontekste, atskleidimas gali pažeisti teisinių nuomonių apsaugą Reglamente Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros įtraukos prasme.
- 67 Bet kuriuo atveju tiek, kiek gali kilti pavojus Tarybos Teisės tarnybos nepriklausomumo apsaugai, jį turi nusverti viršesni viešieji interesai, kuriais grindžiamas Reglamentas Nr. 1049/2001. Toks viršesnis viešasis interesas, kaip nurodyta šio sprendimo 45–47 punktuose, yra aplinkybė, kad dokumentų, kuriuose pateikiama institucijos Teisės tarnybos nuomonė, diskusijos dėl teisės aktų pasiūlymų metu kylančiais teisiniais klausimais, atskleidimas padidina teisės aktų leidybos skaidrumą ir atvirumą bei sustiprina Europos piliečių demokratinę teisę kontroliuoti informaciją, kuri buvo teisės akto pagrindas, kaip nurodyta būtent šio reglamento antroje ir šeštoje konstatuojamosiose dalyse.

- 68 Iš minėtų argumentų išplaukia, kad Reglamentas Nr. 1049/2001 iš principo nustato pareigą leisti susipažinti su Tarybos Teisės tarnybos nuomonėmis, susijusiomis su teisės aktų leidybos procedūra.
- 69 Vis dėlto toks pripažinimas netrukdo, remiantis teisinių nuomonių apsauga, atsiskyti leisti susipažinti su konkrečia nuomone, surašyta teisės aktų leidybos procedūros kontekste, kurios turinys ypač svarbus arba reikšmė ypač didelė ir išeina už aptariamų teisės aktų leidybos procedūros ribų. Tačiau tokiu atveju atitinkama institucija turi detalai motyvuoti atsakymą.
- 70 Be to, šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 7 dalį išimtis taikoma tikrai tokiam laikotarpiui, kai draudimas yra pateisinamas, atsižvelgiant į dokumento turinį.
- 71 Atsižvelgiant į visa tai, kas nurodyta, reikia pripažinti, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 77–80 punktuose klaidingai nurodė, jog ginčijamas sprendimas galėjo būti teisėtai motyvuotas ir pateisintas bendru teisinių nuomonių, susijusių su teisės aktų leidybos klausimais, konfidencialumo poreikiu.
- 72 Iš to išplaukia, kad apeliacinių skundų antrojo pagrindo antra ir trečia dalys yra pagrįstos. Todėl skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas tiek, kiek jis susijęs su atsisakymu leisti susipažinti su nagrinėjama teisine nuomone ir kiek juo M. Turco ir Taryba įpareigojami padengti pusę bylinėjimosi išlaidų.

Dėl trečiojo pagrindo

- 73 Iš su apeliacinių skundų antruoju pagrindu susijusių motyvų išplaukia, kad trečiasis pagrindas taip pat yra pagrįstas, todėl skundžiamą sprendimą reikia panaikinti tiek, kiek jis susijęs su atsisakymu leisti susipažinti su nagrinėjama teisine nuomone ir įpareigoja M. Turco ir Tarybą padengti pusę savo bylinėjimosi išlaidų.
- 74 Kaip nurodyta šio sprendimo 44–47 ir 67 punktuose, Pirmosios instancijos teismas klaidingai aiškino Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį nusprenddamas, kad viršesnis viešasis interesas, galintis pateisinti dokumento atskleidimą, paprastai turi būti kitoks nei principai, kuriais grindžiamas Reglamentas Nr. 1049/2001.
- 75 Iš tikro, aišku, kad teisės akto nuostatas reikia taikyti atsižvelgiant į tuos principus, kuriais jis grindžiamas.

Dėl pirmojo, ketvirtojo ir penktojo pagrindo

- 76 Kadangi apeliacinių skundų antrojo pagrindo antra bei trečia dalys ir trečiasis pagrindas yra pagrįsti ir pateisina skundžiamo sprendimo panaikinimą tiek, kiek jis susijęs su atsisakymu leisti susipažinti su atitinkama teisine nuomone ir su M. Turco ir Tarybos bylinėjimosi išlaidomis, M. Turco nurodyto pirmojo, ketvirtojo ir penktojo pagrindų nagrinėti nereikia, nes skundžiamas sprendimas negali būti didesne dalimi dėl jų panaikintas.

Dėl skundžiamo sprendimo panaikinimo iš dalies pasekmių

- 77 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmąją pastraipą, kai Pirmosios instancijos teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti. Toks yra šios bylos atvejis.
- 78 Ginčijamas sprendimas buvo priimtas remiantis dviguba klaida dėl, pirma, su teisės aktų leidybos procedūromis susijusių teisinių nuomonių bendro konfidencialumo poreikio, saugomo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antra įtrauka, egzistavimo ir, antra, dėl nuomonės, kad principai, kuriais grindžiamas šis reglamentas, negali būti laikomi „viršesniu viešuoju interesu“ šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies prasme.
- 79 Iš šio sprendimo 40–47, 56–68 ir 74 bei 75 punktų išplaukia, kad yra pagrįsti pirmojoje instancijoje nurodyti M. Turco ieškinio pagrindai, pagal kuriuos, pirma, Taryba klaidingai manė, kad egzistavo jos Teisės tarnybos nuomonių, susijusių su teisės aktų leidybos procedūromis, bendras konfidencialumo poreikis, saugomas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antra įtrauka, ir, antra, Taryba teisiškai nepatikrino, ar konkrečiu atveju egzistavo viršesnis viešasis interesas.
- 80 Todėl ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 81 Procedūros reglamento 122 straipsnio pirmojoje pastraipoje numatyta, kad jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį spren-

dimą byloje, jis sprendžia išlaidų klausimą. Pagal to paties reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Šio 69 straipsnio 4 dalies pirmojoje pastraipoje numatyta, kad į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo išlaidas.

- 82 Kadangi apeliacinis skundas buvo patenkintas, Taryba padengia su šiais apeliaciniiais skundais susijusias išlaidas, kurias patyrė Švedijos Karalystė ir M. Turco, nes pastarieji to reikalavo.
- 83 Taryba ir kitos apeliacinio proceso šalys padengia savo pačių patirtas išlaidas.
- 84 Kadangi Teisingumo Teismas patenkino Pirmosios instancijos teismui pateiktą M. Turco ieškinį, taip pat reikia iš Tarybos priteisti bylinėjimosi išlaidas, kurias jis patyrė procese pirmojoje instancijoje, kaip prašoma jo apeliaciniame skunde.
- 85 Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su procesu pirmojoje instancijoje.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. 2004 m. lapkričio 23 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Turco prieš Tarybą* (T-84/03) panaikinti tiek, kiek jis susijęs su 2002 m. gruodžio 19 d. Europos Sąjungos Tarybos sprendimu neleisti M. Turco susipažinti su Tarybos Teisės tarnybos Nuomone Nr. 9077/02 dėl Tarybos direktyvos, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio

prašytojų priėmimo valstybėse narėse, pasiūlymo ir kiek M. Turco ir Taryba įpareigojami kiekvienas padengti pusę bylinėjimosi išlaidų.

- 2. Panaikinti 2002 m. gruodžio 19 d. Europos Sąjungos Tarybos sprendimą neleisti M. Turco susipažinti su Tarybos teisės tarnybos Nuomone Nr. 9077/02.**
- 3. Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos Švedijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas, patirtas apeliaciniame procese, ir M. Turco bylinėjimosi išlaidas, patirtas tiek šiame procese, tiek procese pirmojoje instancijoje, kur priimtas minėtas Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimas.**
- 4. Danijos Karalystė, Nyderlandų Karalystė, Suomijos Respublika, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, Europos Sąjungos Taryba ir Europos Bendrijų Komisija pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su apeliaciniu procesu.**
- 5. Europos Sąjungos Taryba pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su procesu pirmojoje instancijoje.**

Parašai.